

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 34 – Forslag til lov om ændring af brændstofforbrugsafgiftsloven, lov om forskellige forbrugsafgifter, lov om afgift af ledningsført vand og lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. (Regulering af de løbende bilafgifter og andre afgifter m.v.)

Hermed sendes ændringsforslag, som jeg ønsker at stille til 2. behandlingen af ovennævnte lovforslag.

Thor Möger Pedersen

/Lene Skov Henningsen

Ændringsforslag

til

Forslag til lov om ændring af brændstofforbrugsafgiftsloven, lov om forskellige forbrugsafgifter, lov om afgift af ledningsført vand og lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. (Regulering af de løbende bilafgifter og andre afgifter m.v.)

Til titlen

1) Titlen affattes således:

”Forslag

til

Lov om ændring af brændstofforbrugsafgiftsloven, lov om forskellige forbrugsafgifter, lov om afgift af ledningsført vand, lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., lov om vandforsyning m.v. og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (Miljømålsloven)

(Regulering af de løbende bilafgifter og andre afgifter m.v.)”

[Ændring af titlen så det fremgår, at også vandforsyningsloven og miljømålsloven ændres]

Nye paragraffer

2) Efter § 3 indsættes som nye paragraffer:

”§ 01

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 7. juni 2010, som ændret ved § 13 i lov nr. 484 af 11. maj 2010, § 46 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, § 2 i lov nr. 1555 af 21. december 2010 og § 7 i lov nr. 553 af 1. juni 2011, foretages følgende ændringer:

1. Overskriften til kapitel 4 a affattes således:

”Kommunernes indberetning af oplysninger til Jupiter-databasen”

2. I kapitel 4 a ophæves §§ 24-24 c og §§ 24 e-24 j med tilhørende overskrifter samt overskriften til § 24 d.

§ 02

I lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (Miljømålsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 932 af 24. september 2009, som ændret ved § 22 i lov nr. 484 af 11. maj 2010 og § 4 i lov nr. 553 af 1. juni 2011, foretages følgende ændring:

1. § 35 affattes således:

§ 35. Til dækning af Miljøministeriets udgifter forbundet med den i § 8 a nævnte kortlægning samt kommunernes udgifter til koordinationsforum og udarbejdelse af indsatsplaner jf.

vandforsyningslovens § 12 og § 13 opkræves et bidrag pr. m³ afgiftspligtigt vand efter § 3, stk. 2 i lov om afgift af ledningsført vand.

Stk. 2. Af det samlede bidrag anvendes

1) 70,3 pct. til dækning af Miljøministeriets udgifter til opgaver omfattet af § 8 a i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder samt told- og skatteforvaltningens udgifter til administration vedrørende opkrævningen og

2) 29,7 pct. til dækning af kommunernes udgifter til varetagelse af opgaver ved at oprette og lede et koordinationsforum, jf. vandforsyningslovens § 12, og udarbejdelse af indsatsplaner for udpegede indsatsområder, jf. vandforsyningslovens § 13.””

[Ændringerne er en konsekvens af, at bidraget opkræves efter lov om afgift af ledningsført vand i stedet for efter vandforsyningslovens kapitel 4 a]

Til § 5

3) *Stk. 16* udgår.

Stk. 17-22 bliver herefter stk. 16-21.

[Afgiftens ikrafttræden]

Bemærkninger til ændringsforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning og baggrund

Af det fremsatte lovforslag fremgår, at drikkevandsafgiften i vandforsyningsloven foreslås omlagt til et bidrag i vandafgiftsloven, hvorfor der i vandafgiftsloven foreslås indført et bidrag til drikkevandsbeskyttelse på 67 øre pr. m³ pr. år til og med 2017.

Det forslåede bidrag til drikkevandsbeskyttelse på 67 øre pr. m³ vand skal træde i stedet for den nuværende afgift i lov om vandforsyning kapitel 4 a. Bestemmelsen vil ifølge det fremsatte lovforslag blive sat i kraft samtidig med ophævelse af en del af kapitel 4 a i lov om vandforsyning.

Det foreslås allerede nu at ophæve en del af kapitel 4 a i vandforsyningsloven, og samtidig konsekvensændre i miljømålsloven. Disse ændringer indgik ikke i det fremsatte lovforslag, hvorfor det er nødvendigt at fremsætte dette ændringsforslag. Samtidig findes det hensigtsmæssigt at uddybe baggrunden for omlægningen af afgiftsgrundlaget.

Det er blevet anført, at den gældende afgift til drikkevandsbeskyttelse ikke fuldt ud er forenelig med EU's statsstøtteregele. For at sikre fremadrettet, at der ikke kan blive stillet spørgsmål ved afgiftens overensstemmelse med statsstøtteregele, har det vist sig nødvendigt at indføre en anden model til opkrævning af afgift til drikkevandsbeskyttelse baseret på vandforbrug. Det er derfor mest hensigtsmæssigt at omlægge afgiften til afgift af ledningsført vand på baggrund af, at ordningen allerede er godkendt af Kommissionen.

Omlægningen medfører således en regelforenkling. SKAT vil fremadrettet skulle opkræve en afgift baseret på vandforbrug frem for to, hvilket medfører mindskede offentlige om-

kostninger og mindre administrative omkostninger for såvel det offentlige som for erhvervslivet.

1.1. Gældende ret

Afgiftsgrundlaget for den gældende afgift til drikkevandsbeskyttelse er indberetninger i GEUS' Jupiter-database.

De gældende regler for afgift til drikkevandsbeskyttelse er fastsat i vandforsyningslovens kapitel 4 a, som trådte i kraft pr. 1. januar 2009. Efter disse regler opkræves årligt en afgift pr. m³ grundvand beregnet på baggrund af størrelsen af tilladelsen til indvinding af grundvand. Denne afgift dækker statens udgifter til grundvandskortlægningen i perioden 2009-2015 og kommunernes udgifter til udarbejdelse af indsatsplaner for udpegede indsatsområder mm. i perioden 2009-17. I 2011 er afgifterne reguleret til at udgøre hhv. 22,4 øre og 9,1 øre eller i alt 31,5 øre pr. m³ svarende til et samlet provenu på ca. 186 mio. kr. Satserne og provenuet er beregnet på grundlag af en økonomisk analyse udarbejdet af Deloitte i 2008 for Miljøministeriet. Det årlige provenu er forudsat at bidrage til finansiering af samlede udgifter på hhv. 1.118 mio. kr. for staten og 510 mio. kr. for kommunerne i hele perioden fra 2007 og frem til opgavens afslutning. I perioden fra 2009 og frem skal der finansieres udgifter på hhv. 925 mio. kr. i staten og 455 mio. kr. i kommunerne.

Afgiftspligten påhviler efter de gældende regler i vandforsyningsloven ejeren af vandindvindingsanlægget. Ejere af almene vandforsyningsanlæg skal betale afgift af den fulde tilladelse, hvorimod ejere af andre vandindvindingsanlæg alene skal betale afgift af en tredjedel af den tilladte årlige indvindingsmængde, dog af maksimum 25.000 m³. Endvidere er ejere af indvindinger med en tilladelse på højst 6.000 m³ fuldstændigt fritaget afgiftspligten. SKAT træffer afgørelse om afgiftens størrelse og afkræver den afgiftspligtige det skyldige beløb til betaling.

1.2. Forslagets indhold

Det er i løbet af de første opkrævningsår konstateret, at der har været mange problemer med at sikre indberetning af data, hvorfor SKAT har brugt store ressourcer på at skaffe data og lave afgiftsberegninger. Med omlægning af afgiftsgrundlaget vil dette arbejde ikke længere være nødvendigt. Afgift af ledningsført vand blev indført med skattereformen i 1993, og omlægningen vil derfor ikke give anledning til indkøringsproblemer.

Der ændres med lovforslaget ikke ved fordelingen af opgaver mellem stat og kommuner, ligesom det nuværende provenu fra afgiften fastholdes, således at udgifter til drikkevandskortlægningen dækkes. SKAT vil også fortsat være opkrævningsmyndighed, da afgiften omlægges til afgift henhørende under Skatteministeriets ressort.

Efter lovforslaget betales afgift af ledningsført vand som udgangspunkt af alle forbrugere af vand. Imidlertid fremgår det af § 9 i lov om afgift af ledningsført vand, at virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan få tilbagebetalt afgiften af det af virksomheden forbrugte afgiftspligtige vand. I realiteten vil det derfor være ikke-momsregistrerede forbrugere af vand, der belastes af afgiften, dvs. almindelige borgere – både aftagere af vand fra almene forsyningsselskaber samt forbrugere med egen indvinding.

2. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det resterende finansieringsbehov for den statslige grundvandskortlægning for perioden 2012-2015 kan ved udgangen af 2011 opgøres til ca. 520 mio. kr. inkl. administrative udgifter. I dette beløb er der taget højde for de hidtidige forudsætninger om en årlig effektiviseringsgevinst på 2 pct., og det er samtidig forudsat, at de hidtidige administrative opkræv-

ningsudgifter kan nedsættes med i alt ca. 8 mio. kr. Herudover er der foretaget regulering for et mindre provenu på knap 15 mio. kr. i opkrævningen for årene 2009-11. Den statslige del af det fremtidige afgiftsprovenu er således forudsat at udgøre ca. 130 mio. kr. årligt.

Det resterende finansieringsbehov for den kommunale indsatsplanlægning mv. for perioden 2012-2017 kan ved udgangen af 2011 opgøres til knap 330 mio. kr. Den kommunale del af det fremtidige afgiftsprovenu er således forudsat at udgøre ca. 55 mio. kr. årligt.

Det samlede årlige finansieringsbehov udgør hermed ca. 185 mio. kr. Skatteministeriet har beregnet dette provenu til at kunne dækkes af en afgiftsforhøjelse på 67 øre pr. m³ faktisk vandforbrug pr. år. Den statslige andel heraf kan beregnes til at udgøre 70,3 pct., mens den kommunale andel udgør 29,7 pct.

For den statslige del af afgiften forudsættes der som hidtil at skulle etableres balance mellem de samlede udgifter til grundvandskortlægning og den til dækning af udgifterne opkrævede afgift over perioden 2007-2015. I slutningen af denne periode foretages opgørelse med henblik på at konstatere, om der er tale om fuld omkostningsdækning og at tage stilling til, om der er behov for regulering af det statslige afgiftsbeløb.

Den opkrævede kommunale del af afgiften fordeles årligt til kommunerne efter det udvidede totalrammepincip. Der forudsættes tilsvarende at skulle etableres balance mellem kommunernes samlede udgifter til indsatsplanlægning mv. og den til dækning af udgifterne opkrævede afgift over perioden 2009-17. For at gøre det muligt at fastslå om der er tale om fuld omkostningsdækning, skal kommunerne registrere udgifterne på en særskilt konto i den kommunale kontoplan og – i overensstemmelse med de systemer, der i dag fungerer på andre refusionsområder – have deres revisor til særskilt at opgøre deres udgifter til indsatsplanlægningen mv. Det forudsættes, at der i slutningen af planlægningsperioden foretages opgørelse og eventuelt regulering af det kommunale afgiftsbeløb.

Skatteministeriet skønner, at ophævelsen af de gældende regler om drikkevandsafgiften i vandforsyningsloven vil medføre engangsomkostninger til et årsværk svarende til 0,6 mio. kr. til sagsbehandling i forbindelse med afviklingen af den hidtidige opkrævning af drikkevandsafgiften.

Endvidere skønner Skatteministeriet, at ophævelsen af den hidtidige ordning vil medføre, at de årlige løbende omkostninger på 1,7 mio. kr. forbundet med opkrævning af drikkevandsafgiften, der hidtil har været afholdt af provenuet fra drikkevandsafgiften, bortfalder.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) har modtaget ovennævnte forslag i høring. CKR har følgende bemærkninger for så vidt angår de administrative konsekvenser.

Forslaget indebærer en afgiftsomlægning, idet drikkevandsafgiften omlægges fra vandforsyningsloven til vandafgiftsloven.

Forslaget vurderes kun at have begrænsede administrative konsekvenser, idet der som nævnt blot er tale om en omlægning af afgifterne, der ikke får betydning for antallet af omfattede virksomheder. Den primære administrative byrde i forhold til drikkevandsafgiften er således relateret til ansøgningen om refusion for virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.

Omlægningen indebærer dog, at virksomhederne vil skulle foretage færre afgiftsindbetalinger, hvilket vil minimere det administrative tidsforbrug samt potentielt lette virksomhederne for en irritationsbyrde.

4. Lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ingen administrative ændringer for borgerne.

5. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har i sig selv ingen miljø- eller sundhedsmæssige konsekvenser, da det blot indfører ny model til beregning af det eksisterende beløb til finansiering af grundvandskortlægningen.

6. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget sikres det, at afgiften til finansiering af grundvandskortlægningen, jf. § 8 a i miljømålsloven, er fuldt forenelig med EU's statsstøtteregler.

Bemærkninger til ændringsforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Ændringerne i titlen er en konsekvens af de i nr. 2 foreslåede ændringer i vandforsyningsloven og miljømålsloven.

Til nr. 2

Som konsekvens af omlægningen af afgiftspligt til finansiering af grundvandskortlægningen og indsatsplanlægningen mv. til lov om afgift af ledningsført vand foreslås det, at de gældende regler om afgiftsopkrævning i kapitel 4 a i vandforsyningsloven ophæves, ligesom det foreslås at § 35 i miljømålsloven konsekvensændres, således at det fremgår, at Miljøministeriets udgifter forbundet med den i § 8 a nævnte kortlægning samt kommunernes udgifter til koordinationsforum og indsatsplanlægning efter vandforsyningslovens § 12 og § 13 opkræves efter reglerne i lov om afgift af ledningsført vand.

Til nr. 3

Det foreslås, at hjemlen til administrativ ikraftsættelse af lovens § 3, nr. 2, udgår.